

ikke behøver at anvende mange Ord for at overbevise det høie Thing om, at man ikke bør forsumme at uddanne det vaabendygtige Mandskab. At lade, saaledes som Mindretallets Forslag gaaer ud paa, et større Antal blive hjemme kan jeg paa ingen Maade tiltræde, da jeg anseer det for i høieste Grad vigtigt, at vi faae de unge vaabendygtige Mænd indkaldte for at vaabene dem. Det vil desuden have en ligefrem Føttelse tilfølgende for det ældre Mandskab, fordi man for hver 40 Mand pr. Bataillon, der indkaldes mere som Recruter, ikke behøver at indkalde 40 Mand af det ældre Mandskab. Dette synes at være en simpel Reiseredighed imod det ældre Mandskab, affect fra, at Hærens Kampdygtighed og Styrke forøges ved denne Forholdsregel. Hvad Recruterne's Uddannelsesfestid angaaer, da har den ærede Ordfører meent, at det var betænkeligt iaar at afvige fra den Tjenesteomgang, som vedtoges ifjor. Om jeg ikke tager Feil, er dette et af Udvalgets Hovedargumenter mod at tiltræde Regjeringens Forslag, som gaaer ud paa, at Recruterne skulle møde den 1ste Juni, at de skulle uddannes som Recruter gjennem Juni, Juli og August, at der i September skulle være Exerceertid, og at Recruterne's Uddannelse endelig skulle fortsættes i December, November og indtil den 21de December. Jeg skal bemærke, at naar det fra Regjeringens Side er foreslaaet at indkalde Recruterne den 1ste Juni, istedetfor at der efter Regjeringens Hærplan er foreslaaet at indkalde Infanterirecruterne den 15de April, da er det steet, netop fordi Regjeringen ikke vilde afvige mere end høist nødvendigt fra, hvad der vedtoges ifjor. Da Indkaldelsen af Recruter vistnok berører mange personlige Interesser, har Regjeringen ikke villet foreslaae at indkalde dem tidligere, fordi det turde antages, at Recruterne havde belavet sig paa at møde den 1ste Juni, ellers vilde Regjeringen have foreslaaet en tidligere Indkaldelsestid. Hvad nu den ifjor vedtagne Tjenesteomgang angaaer, da var den for Infanterirecruterne 5 Maaneders Uddannelse uden Afbrydelse af nogen Exerceertid, men denne Tjenesteomgang var et Forsøg, som man var nødt til at gjøre paa den Tid, da der var Forhold tilstede, som

forhindrede, at man kunde hjemsende det ældre Mandskab. Man maatte holde mere Mandskab inde, end man ønskede, og tillige var jo Trangen til Besparelser overordentlig stor, og derfor bleve de militaire Hensyn tilsidefatte, og Krigsministeren fandt sig i denne Tjenesteomgang som et Forsøg, men heller ikke anderledes. Jeg troer heller ikke, det var Krigsministerens Mening paa nogen Maade at præjudicere Tjenesteomgangen for iaar; det har han gjentagende udtalt siden den Tid, og det fremgaaer ogsaa af hans eget Forslag til en Hærplan, hvori han gjør Regning paa 6 Maaneders Uddannelse for en Deel af Mandskabet og paa en noget længere Uddannelse for den anden Deel. Jeg troer ikke, at en saadan Tjenesteomgang, der har været vedtagen forsøgsvis under overordentlige Omstændigheder, bør tjene som Norm for følgende Aar, naar der foreligger autentiske og paalidelige Resultater af et saadant Forsøg, og naar disse Resultater gaae i den Retning, at 5 Maaneder ere aldeles utilstrækkelige, og jeg skal derhos end yderligere bemærke, at de 5 Maaneder ifjor ikke vare afbrudte af nogen Exerceertid, hvormod de 5 Maaneder iaar ville blive afbrudte af en Exerceertid. At den systematiske Uddannelse af Recruterne lider ved Deeltagelse i en Exerceertid, derfor har jeg saa mange Autoriteter, at jeg ikke anseer det for nødvendigt at nævne dem. Det er fuldkomment constateret nu, og jeg troer ikke, at der er nogen Afdelingschef i den danske Hær, som ikke er af denne Mening. Det er anerkjendt fra alle Sider, og det ligger ogsaa i Sagens Natur, at den systematiske Uddannelse, som ikke afbrydes, er bedre end den samme Tids Uddannelse, naar denne afbrydes af noget ganske Heterogent. Jeg skal imidlertid dog oplæse nogle af de officielle Indberetninger, som foreligger fra Afdelingerne, og jeg troer, at saadanne sagkyndige Mænds Erklæring bør have en vis Vægt i Spørgsmaal af denne Natur. Disse Erklæringer bleve afgivne ifjor Efteraar, netop fordi den Tjenesteomgang, der havde været vedtagen for ifjor, blev betragtet som et Forsøg, og allerede den forrige Krigsminister tilskrev Afdelingerne og afsøgte dem deres Erklæringer om Udsaldet af dette